

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.21.260/2024/6.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Bitá-Petrik Ügyvédi Iroda (cím2 eljáró ügyvéd: dr. Bitá Judit ügyvéd)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

(Garamvölgyi László Ügyvédi Iroda cím4 ügyintéző: dr. Garamvölgyi László ügyvéd)

A per tárgya: szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes és alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pf.632.306/2024/10.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.P.100.505/2022/149.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit részben hatályon kívül helyezi és az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja: kötelezi az alperest, hogy A. utónevű gyermeke tartására 2021. november 1. napjától fizessen meg havi 100.000 (százezer) forint gyermektartásdíjat.

Az alperest terhelő gyermektartásdíj hátralék összegét 2021. november 1. napjától 2025. március 31. napjáig terjedő időtartamban 2.420.000 (kettőmillió-négyszázhuszezer) forintban állapítja meg, amelyet az alperes a folyó tartással együtt havi 70.000 (hetvenezer) forint részletekben köteles megfizetni.

Ezt meghaladóan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára – 430.000 (négy százharmincezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes (továbbiakban: felek) kapcsolatából 2016. július 24. napján A. utónevű gyermekük született. 2016 augusztusában az alperes elköltözött a felperes lakhelyéről, a kapcsolatot még tartották egymással, azonban 2017 augusztusától a közös programok megszűntek.

[2] Az alperes elköltözése óta a gyermek a felperes háztartásában él. A felek a gyámhivatal előtt 2018-ban és 2019-ben megállapodást kötöttek a gyermek és az alperes közötti kapcsolattartás rendezéséről.

[3] A határozatokban előírt kapcsolattartás megvalósult. Az időszakos kapcsolattartás (őszi, téli és tavaszi, nyári szünet) is problémamentesen zajlott, a felek kezdettől fogva együttműködtek.

[4] 2022-ben a felperes tájékoztatta az alperest, hogy a korábbi gyakorlattól eltérően a 2x1 hetes nyári kapcsolattartáson a folyamatos kapcsolattartást alperesnek nem kívánja biztosítani, mivel a gyámügyi határozat szerint az időszakos kapcsolattartás alatt a folyamatos kapcsolattartás szünetel.

[5] Az alperes a kapcsolattartás végrehajtása iránt eljárást kezdeményezett a Budai Központi Kerületi Bíróságon, valamint ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő.

[6] A. három évig, 2022 májusáig óvodába járt, 2022. szeptember 1-től általános iskolai tanuló. A kapcsolattartás rendje szerint a felperes vagy az alperes hozza-viszi az iskolába, és mindketten érdeklődnek előmenetele felől.

[7] A gyermek fejlettsége életkorának megfelelő, értelmes, érdeklődő, szorgalmas, megjelenése ápoltságos. Tanulmányi feladatait jól teljesíti, az órákon figyel, aktív és passzív szókinccse életkorának megfelel.

[8] A gyermek mindkét szülőhöz erősen és pozitívan kötődik, de primer kötődés az anyához fűzi a vele töltött több idő és a korai időszakban eltöltött időszak miatt.

[9] A felek közötti kapcsolat – különösen az eljárás időtartama alatt – elmergesedett, feltétlenül szükséges esetben e-mail vagy sms formájában kommunikálnak.

[10] A felperes 2006. október 16-tól folyamatosan egy gazdasági társaságnál dolgozik, átlagos jövedelme nettó 667.034 forint volt, 2023. január 1-től 730.000 forint, a cafetéria juttatás éves szinten 300.000 forint. Ezen felül 13.700 forint családi pótlékban, továbbá családi adókedvezményben részesül.

[11] A felperesnek kizárólagos tulajdonában áll egy 70 m²-es, 3 szobás, összkomfortos, havi 70.000 forint fenntartási költségű ingatlan, amelyben 2018-óta lakik egyedül a gyermekkel. Tulajdonosa egy Renault Clio típusú személygépkocsinak, valamint 5.000.000 forint megtakarítással rendelkezik.

[12] A gyermek indokolt szükséglete pénzbeli ellenértékét 203.450 forintban jelölte meg.

[13] Az alperes ügyvéd, igazolt éves jövedelme 2021. évben 7.149.600 forint volt, 2022. évben 7.168.200 forint. Nyilatkozata szerint havi nettó jövedelme 590.000 forint.

[14] Az alperes 2018 nyarától 2022 tavaszáig párkapcsolatban élt, házasságát a bíróság 2023. május 19-én felbontotta.

[15] Az alperes kb. 5.000.000 forint megtakarítással rendelkezik. Tulajdonosa egy 2 éves Kia Sportage személygépkocsinak. A perbeli gyermekén kívül gyermeke, eltartásra szoruló hozzátartozója nincs.

[16] Az alperes 2022. április 30-ig havi 60.000 forint, 2022. május 1-től havi 70.000 forint gyermektartásdíjat fizet.

A felperes kereseti kérelme és az alperes ellenkérelme

[17] A felperes keresetében kérte a szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására való feljogosítást, az alperes kötelezését 2021. november 1-től kezdődően havonta, előre esedékesen, minden hónap 10. napjáig 100.000 forint határozott összegű gyermektartásdíj megfizetésére, továbbá 2024. január 1-től a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztó árindex növekedésének mértékével a tartásdíj valorizálását. 2022. szeptembertől kezdődően rendkívüli kiadásként minden évben, augusztus 15-től számított 8 napon belül 30.000 forint iskolakezdési díj megfizetését is igényelte. A gyermektartásdíj hátralék összegét 930.000 forintban jelölte meg, amelynek megfizetésére ugyancsak kérte kötelezni az alperest.

[18] A folyamatos kapcsolattartásnál az alperes a gyermeket páros héten pénteken 17 órától vasárnap 17 óráig és minden héten szerdán 16 órától 18 óráig vigye el. Az időszakos kapcsolattartás tekintetében a téli, tavaszi, őszi szünet második felében, a kezdő napon 10 órától, a zárónap 17 óráig, nyáron három hét időtartamban, melynek pontos időpontjában minden évben május 31-ig állapotodnak meg. Ennek hiányában június utolsó hétfői nappal kezdődő, vasárnappal záródó hete, július második, valamint augusztus második, hétfő nappal kezdődő, vasárnappal záródó hetében, kezdőnapon 10 órától, zárónap 17 óráig. Továbbá december 24-én 17 órától december 25-én 17 óráig, míg húsvét hétfőn, pünkösd hétfőn 10-17 óráig.

[19] Az alperes módosított viszontkeresetében kérte a szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására való feljogosítást.

[20] A felperes (mint különélő szülő) kapcsolattartását oly módon kérte szabályozni, hogy minden páratlan héten szerdán 16 órától, minden páros hét szerdai napjáig az intézményi oktatás kezdetéig, közvetlenül az intézménybe a gyereket visszahozva, intézményi oktatás

hiányában az alperes mindenkori lakhelyére visszahozva, 9 óra 30 percre legyen rá jogosult (tartalmilag heti váltással a váltott gondoskodást kérte). Amennyiben a bíróság ennek nem ad helyt - másodlagosan - minden páratlan héten szerdától, intézményi oktatás hiányában 9 óra 30 perctől, intézményi oktatás esetében az iskolai oktatás végén elhozva, péntekig bezárólag, intézményi oktatás hiányában 19 óráig, intézményi oktatás esetén az intézményi oktatás kezdéséig illesse meg a felperest kapcsolattartást, ezen felül minden páros héten csütörtökön intézményi oktatás hiányában 9 óra 30 perctől, oktatási napon az intézményi oktatás végétől vasárnap 18 óráig. Az őszi, téli, tavaszi szünetek rendezését és a nyári szüneti kapcsolattartás meghatározása mellett a karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor esedékes kapcsolattartást is kérte rögzíteni.

[21] A felperes kapcsolattartásának elsődleges szabályozásánál (a heti váltásnál) a tartásdíj megállapításának mellőzését kérte, a másodlagos szabályozási igénye elfogadása esetén a bíróság kötelezze a felperest 2022. május 1-től kezdődően és minden ezt követően esedékes hónap 10. napjáig a jövőre nézve havi 70.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére.

[22] A felperes keresetére tett ellenkérelmében (ha a bíróság a felperest jogosítja fel a szülői felügyelet gyakorlására), a gyermek sorsát érintő lényeges kérdéseken felül több tényezőről is legyen köteles a felperes őt tájékoztatni, így különösen a gyermek egészségügyi fejlődéséről. A kapcsolattartás szabályozását akként kérte, hogy minden páratlan héten szerdán, az intézményi oktatás végén, oktatás hiányában 16 órától, minden páros héten szerdán az oktatás kezdetéig, intézményi oktatás hiányában 9 óra 30 percre legyen jogosult kapcsolattartásra. Kérte, hogy legyen jogosult minden páratlan héten szerdától intézményi oktatás hiányában 9 óra 30 perctől, intézményi oktatás esetében az iskolai oktatás végétől, pénteken oktatás hiányában 18 óráig, intézményi oktatás esetén az iskolai oktatás kezdetéig, ezen felül minden páros héten csütörtökön, oktatás hiányában 9 óra 30 perctől, intézményi oktatás esetén az iskolai oktatás végétől vasárnap 18 óráig kapcsolattartásra.

[23] Abban az esetben, hogy ha a bíróság egyenlő időtartamot állapítana meg mindkét fél részére, abban az esetben tartásdíj kiegészítés megállapításának elutasítását kérte. Amennyiben a bíróság tartásdíjat állapítana meg, a havi 70.000 forint összegben felül a kereset elutasítását indítványozta.

Az első- és másodfokú határozat

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kiskorú gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel azzal, hogy az alperes a gyermeket érintő egészségügyi ellátások tekintetében a szülői felügyelet gyakorlására jogosult, valamint kizárólag az alperes jogosult az apai ágon örökölt és a gyermeknek az alperes által jutott vagyon kezelésére és az ezzel kapcsolatos törvényes képviselőre.

[25] Az elsőfokú bíróság a kapcsolattartás szabályozásánál – a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben – úgy rendelkezett, hogy az alperes a folyamatos kapcsolattartásra minden páros héten csütörtökön 16 órától a gyermek mindenkori oktatás, nevelési intézményből történő elvitellel, intézményi oktatás hiányában 9 óra 30-tól a felperes lakóhelyéről elhozva,

vasárnap 18 óráig jogosult. Megilleti továbbá a gyermeket minden páratlan héten szerdán, intézményi oktatás hiányában 9 óra 30-tól, oktatási napokon az intézményi oktatás végétől, de legkésőbb 16 órától, páratlan hét csütörtökön az iskola hivatalos kezdetéig, de legkésőbb 7 óra 45-ig, intézményi oktatás hiányában 18 óráig magával vinni. Az elsőfokú bíróság rendezte az időszakos kapcsolattartás kereteit is.

[26] Kötelezte az alperest, hogy a gyermek tartására 2021. november 1-től 2022. április 30-ig havonta előre esedékesen, minden hónap 10. napjáig fizessen meg havi 60.000 forint, 2022. május 1. napjától kezdődően havonta, előre esedékesen, minden hónap 10. napjáig 70.000 forint gyermektartásdíjat. A gyermektartásdíj összege 2025. január 1-től kezdődően évente a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztói árindex növekedésének mértékével – külön intézkedés nélkül – módosul. Az alperes gyermektartásdíj hátraléka 2021. november 1-től 2024. február 29-ig 60.000 forint, amelyet 2024. március 10-ig a folyó tartásdíjjal egyidejűleg, egyösszegben köteles megfizetni.

[27] Az elsőfokú bíróság abból a tényhelyzetből indult ki, hogy felek külön költözése óta a gyermek a felperes háztartásában él, a gyermeket ő gondozza. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:170. § (1) bekezdésének megfelelően lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapította, hogy az alperes nem tudta a gyermek érdekének megfelelő lényeges körülményváltozást bizonyítani. A gyermek nevelését, gondozását születése óta a felperes látja el, aki testi, értelmi, erkölcsi fejlődését megfelelően biztosítja, az alperes viszontkeresete a szülői felügyelet megváltoztatása és a szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására való feljogosítása körében alaptalan. Ebből következően alaptalan az ehhez kapcsolódó járulékos kérdések (kapcsolattartás, gyermektartásdíj) iránti kérelmei is.

[28] A kapcsolattartás szabályozásánál a Ptk. 4:178. §, 4:180. §, 4:181. §, 4:182. § és 4:183. §-ában foglaltakat alkalmazta.

[29] A kapcsolattartás időtartamának, módjának meghatározása a bíróság mérlegelési jogköre. A perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét aggálytalannak minősítette, értékelte a kapcsolattartás szabályozásánál is, miszerint a gyermek érdekében indokolt a kéthetente hétvégi (korábbi általános ítélkezési gyakorlat szerinti) kapcsolattartás bővítése. Erre a megállapításra figyelemmel részben helyt adott az alperes (másodlagos) ellenkérelmében foglaltaknak és a folyamatos kapcsolattartás kezdő időpontját – a kéthetenkénti hétvégét - csütörtök délutántól határozta meg, valamint feljogosította az alperest egy nap ottalvással megvalósuló hétközbeni kapcsolattartásra.

[30] A gyermektartásdíj összegének meghatározásakor a Ptk. 4:194. § (1) bekezdése, a 4:213-216. §-i és a 4:218. § (2) bekezdése rendelkezéseiből indult ki. A felek előadásán túl elsősorban az egészséges gyermek indokolt alapszükségletét vette figyelembe, melyet a szülőknek minden körülmények között biztosítaniuk kell.

[31] A gyermek indokolt szükségletei körét és azok pénzbeli ellenértékét [Ptk. 4: 218. § (2) bekezdés a) pont] mérlegeléssel állapította meg.

[32] Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt nem tartotta eltúlzottnak a megjelölt költségeket, továbbá figyelembe vette azt is, hogy az alperes csak általánosságban vitatta a felperes által megjelölt összegeket.

[33] A felperes bizonyította a gyermek különóráit, így azt az alperes vitatása ellenére elfogadta. A 3.000 forint fodrász költség negyedévente nem tekinthető eltúlzottnak. Az, hogy a gyermeknek az alperesnél is van ruhatára, nem mentesíti a felperest a gyermek ruháztatása alól.

[34] A gyermek óvodás korában az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértékét mérlegeléssel 150.000 forintban, az iskolai időszakban felmerülő költségeket 170.000 forintban állapította meg a bíróság, amelyből levonta a családi pótlék és a családi adókedvezmény összegét [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés].

[35] A bíróság az alperes teljesítőképességét [Ptk. 4: 218. § (2) bekezdés b) pont] a becsatolt okiraton felül nem vizsgálta. Az alperes az általa már teljesített 70.000 forint megállapítását nem vitatta abban az esetben, amennyiben a bíróság a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosítja fel és nem heti váltásban állapítja meg a kapcsolattartást. A tartásdíj mértékénél mérlegelési szempontja volt a kapcsolattartás általános gyakorlatánál bővebb időtartama.

[36] Mindezek alapján 2021. november 1-től 2022. április 30-ig mérlegeléssel havi 60.000 forintot, 2022. május 1-től kezdődően havi 70.000 forintot állapított meg figyelemmel arra, hogy a felperes által igazolt költségek – levonva ebből a családi pótlékot és a családi adókedvezményt – nem indokolják a felperes által kért havi 100.000 forint tartásdíjat.

[37] Az elsőfokú bíróság a rendkívüli kiadások körében a felperes által igényelt 30.000 forint iskolakezdési hozzájárulás mértékét elfogadta.

[38] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

[39] Módosította az elsőfokú bíróság folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó szabályozását. Az alperest folyamatos kapcsolattartásként hétvégén egy nappal több, azaz minden páros héten (csütörtök helyett) már szerdán 16 órától már megilleti, a vasárnapi záró időpont (18 óra) változatlan hagyásával, valamint minden páratlan héten szerdán 16 órától másnap, azaz csütörtök legkésőbb 7 óra 45 percig jogosította fel azzal, hogy amennyiben a kapcsolattartás kezdő időpontjában nincs intézményi oktatás, úgy az alperes 7 óra 30 perckor a felperes lakóhelyéről viheti el magával a gyermeket.

[40] Mellőzte az alperes évi 30.000 forint iskolai támogatási díjban való marasztalását. A gyermektartásdíj indexálására vonatkozó rendelkezést akként pontosította, hogy a tartásdíj összege évente a következő év február 1. napjától, először 2025. február 1-től módosul a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett, előző évre vonatkozó éves átlagos fogyasztói árindex növekedésének mértékével. Ezt meghaladóan az ítéletet helybenhagyta.

[41] A felülvizsgálattal érintett folyamatos kapcsolattartás szabályozása során a másodfokú bíróság elfogadta azt a felperes fellebbezésében felhozott körülményt, hogy a gyakorlatban a felperes 8 órai munkakezdésével összeegyeztethetetlen, hogy amennyiben hétköznapi nincs tanítás az iskolában, úgy a felperes 9 óra 30 percig az otthonában várja az alperest a gyermek kapcsolattartásra átadása miatt, ezért az elsőfokú bíróság rendelkezését úgy módosította, hogy intézményi oktatás hiányában (a kezdőnapon) – 9 óra 30 perc helyett – már 7 óra 30 perckor vegye át a gyermeket a felperes anyja lakóhelyén.

[42] A másodfokú bíróság a gyermektartásdíj összege körében elsődlegesen abból indult ki, hogy 2023. évre vonatkozó jövedelemigazolás tanúsága szerint az alperes havi nettó jövedelme 714.427 forint.

[43] 2022-ben a felperesnek havi nettó 692.000 forint, az alperesnek – mérlegelés eredményével megállapítva – 700.000 forint volt a jövedelme, tehát a felek lényegében azonos bevétellel rendelkeztek. A törvényszék a felek jövedelmi viszonyainak egymáshoz való arányát egyenlőnek tekintette. 2023-ban a felperesnek havi nettó 807.000 forintra emelkedett a jövedelme, ami 3%-kal magasabb összegnek tekintendő, mint az alperesé, így a jövedelmi viszonyuk 53-47% arányban lenne meghatározható, azonban értékelni kellett a gyermek személyes gondozásával járó tevékenységet is.

[44] A peradatok mérlegelése alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, mely szerint a perbeli egészséges gyermek óvodás korában havi 150.000 forintnál, iskolás korától pedig havi 170.000 forint indokolt havi szükséglet pénzbeli ellenértéke megfelelő. A családi pótlék és a családi adókedvezmény összegét levonva ez óvodás korban 126.300 forintot, iskolás korban 146.300 forint nettó kiadást jelent.

[45] Az elsőfokú bíróság által megállapított havi 60.000 forint, illetve havi 70.000 forint gyermektartásdíj a fenti szülők által viselendő költség 48%-át teszi ki, így a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget arra, hogy a felek nagyjából azonos jövedelmi, vagyoni viszonyaira, valamint az elsőfokú ítélet [111] és [112] bekezdésében kifejtett egyéb szempontokra is figyelemmel a tartásdíj összegét felemelje.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[46] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet gyermektartásdíj megállapítására vonatkozó részének az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalát kérte. 2021. november 1-től kezdődően havi 100.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest azzal, hogy a gyermektartásdíj hátralék 2024. december 1-ig 1.170.000 forint. A felperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként jelölte meg a Ptk. 4:215. § (1) bekezdését, 4:216. § (1) bekezdését, 4:218. § (3) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 279. §-ának (1) bekezdését.

[47] A felperes érvelése szerint, sem az első, sem a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a gyermek indokolt szükségleteként megállapított 203.450 forintot miért szállította le mérlegelés alapján az óvodáskorú gyermek szükségletét illetően 150.000 forintra, míg az iskolását 170.000 forintra.

[48] A Ptk. 4:218. § (2) és (3) bekezdése alapján a gyermek indokolt szükségleteinek megállapítása esetében a bíróságoknak mérlegelési jogköre van, azonban amikor a jogosult számlával igazolja a gyermek havi szükségletét, akkor ez nem vonható mérlegelési jogkörbe. El kell bírálni, hogy szükségesek-e azok a költségek, amelyeket a jogosult számlával igazolt. A gyermek többlet költségeit, különösen a különórát indokolt szükségletnek kell tekinteni.

[49] Ellentmondásos a jogerős ítéletnek az iskolakezdéssel járó 30.000 forint mellőzése is. A másodfokú bíróság a 30.000 forint iskolakezdéssel kapcsolatos költségeknél azt állapította meg, hogy erre kötelezni az alperest nem lehet, mivel az iskolakezdés költségei a gyermek indokolt költségei körébe beletartoznak. A felperes azért 30.000 forintban jelölte meg ezt az összeget, mert megfelezte az iskolai költségeket és az alperestől csak a fele összeget igényelte. Azonban, ha ezt hozzávesszük a gyermek indokolt szükségleteihez, akkor ez a bíróság által megállapított indokolt költségek figyelembevételével is legalább 200.000 forint. Amennyiben pedig a számlával igazolt költséghez adjuk, akkor legalább 240.000 forint.

[50] A másodfokú bíróság megsértette a Ptk. 4:216. § (1) bekezdését, 4:218. § (2) és (3) bekezdését. Ilyen alacsony összegben való tartásdíj megállapításnál egyáltalán nem vette figyelembe, hogy a gyermeket természetben a felperes tartja, az alperes és a felperes jövedelme között csupán 100.000 forint a különbség.

[51] Az alperes jövedelmét a másodfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Ezzel eljárásjogi szabályt sértett, ugyanis a bíróság nem kellően értékelte az alperes jövedelmére vonatkozó nyilatkozatát. Nem hagyható figyelmen kívül az a tény, hogy az alperes az eljárás érdemi szakaszának utolsó részében igazolta jövedelmi viszonyait, többszöri bírósági felhívás ellenére erre vonatkozó igazolást nem csatolt. Tagadta, hogy az ügyvédi irodával kapcsolatosan bármilyen költsége merülne fel, nyilván ezen nyilatkozatával is azt kívánta igazolni, hogy a NAV által megküldött jövedelemigazoláson felül költségei nem merültek fel. Majd ezt a nyilatkozatát a másodfokú tárgyaláson megváltoztatta és 100.000 forintot elismert. Az alperes jövedelmének megállapításakor a bíróság azt az alperesi nyilatkozatot sem vonta mérlegelési jogkörébe, hogy az eljárás elején elismerte, miszerint a kapcsolattartások alkalmával milyen programokat szervezett a gyerekeknek és ezeknek milyen magas költségei voltak. Ilyen körülmények között, amikor a bíróságon azt állította a felperes, hogy az alperes legalább havi 1.000.000 forint jövedelemmel rendelkezik, figyelembe vette ezen tényeket is.

[52] Amennyiben a Kúria elfogadhatónak tartja a törvényszék által megállapított jövedelmet 714.000 forintban, az alperes akkor is teljesítőképessé havi 100.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére.

[53] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Jogsabálysértésként jelölte meg a Pp. 346. § (5) bekezdését, valamint a Ptk. 4:2. § (1) bekezdését, 4:4. §-át, valamint 4:181. § (2) bekezdését.

[54] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a kiskorú gyermek felperestől való elvitelének időpontját a páros és páratlan hetekre (mindkét esetben szerdai napokra) egységesen, az elsőfokú ítéletben meghatározott időpontnál korábban, azaz 7 óra 30 percben határozta meg, továbbá egy éjszakával bővítette a páros heti kapcsolattartást. A felülvizsgálati kérelemnek elsődleges tárgya abban áll, hogy a jogerős ítélet szerint a páratlan heteken történő kapcsolattartást minden esetben legkésőbb csütörtökön 7 óra 45 percig tart, amely akkor is érvényes, ha a pártalan hét csütörtökén nincs intézményi oktatás, azaz szünet van. Amíg az elsőfokú ítélet lehetővé tette, hogy abban az esetben, ha a pártalan hét csütörtöki napján bármely okból szünetel az iskolai oktatás, akkor a gyermeket legkésőbb 18 óráig viheti vissza, addig a jogerős ítélet ezt a lehetőséget megszüntette, és ezzel a páratlan hetek apai kapcsolattartásának idejét az oktatási szünetekre eső napon 10 óra 15 perc időtartam „elvitelével” leszőkítette.

[55] Tényként állapítható meg, hogy az apai folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezések megváltoztatását a másodfokú bíróság csak részben indokolta meg. A pártalan hetek csütörtöki napjain – feltéve, hogy ezen a napon az intézményi (iskolai) oktatás szünetel – a kapcsolattartás záró időpontját úgy változtatta meg az elsőfokú ítéletben rögzített 18 órától reggel 7 óra 45 percre, hogy annak egyrészt semmilyen indokát nem adta, másrészt ez a megváltoztatás ellentétes a folyamatos kapcsolattartás körében egyebekben kifejtett ítéleti indokkal. A jogerős ítélet sérti a Pp. 346. § (4) bekezdését és (5) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettséget. Egyáltalán nem adott számot arról, hogy a pártalan hetek vonatkozásában miért rövidítette le az apai kapcsolattartás idejét azzal, hogy a szünettel érintett pártalan csütörtökön 18 óra helyett kizárólag 7 óra 45 percig tart a kapcsolattartás.

[56] Felperes a fellebbezésében nem kifogásolta az elsőfokú ítélet azon rendelkezését, amely pártalan heteken csütörtök 18 óráig tette lehetővé a kapcsolattartást abban az esetben, ha ezen a napon nincs iskolai oktatás. Fellebbezésében az oktatási szünettel érintett napok esetében, csak az elvitel időpontjának 9.30 órában történő meghatározását tartotta körülményeivel ellentétesnek, amely hivatkozást a másodfokú bíróság is elfogadott.

[57] Nyilvánvaló, hogy a 7.45 órai záró időpont nincs összhangban a felperes munkába menetelére tekintettel az elvitelnél meghatározott 7.30 órai időponttal, amely kétségtelenül abból adódik, hogy a visszavitel 7 óra 45 perce az iskolakezdés időpontjához igazodik.

[58] A másodfokú bíróság azzal, hogy a jogerős ítélet indokolásában nem adott számot arról, hogy a folyamatos apai kapcsolattartás elsőfokú ítéletben szabályozott rendjében milyen okokból változtatta meg a pártalan hetek csütörtökén a kapcsolattartás záró időpontját az elsőfokú ítéletben rögzített 18 órától 7 óra 45 percre abban az esetben, ha ezen a napon nincs iskolai oktatás, továbbá, mivel az elsőfokú ítélet e kérdésben történő megváltoztatása egyúttal ellentétben áll a folyamatos kapcsolattartás körében hozott döntések körében kifejtett jogerős ítéleti indokkal, sérült a Pp. 345. § (5) bekezdésében írt indokolási kötelezettség.

[59] Az indokolás körében utalt az alperes a Kúria Gfv.30.087/2024/8., Kfv.37.121/2023/9., Kfv.37.462/2020/8. számú precedensképes határozatára.

[60] A jogerős ítéleti rendelkezés a Ptk. 4:2. § (1) bekezdésébe, 4:4. §-ába, 4:181. § (2) bekezdésébe is ütközik.

[61] A Ptk. 4:181. § (2) bekezdés betartásával a gyermeki és a szülői életkörülményeket kell figyelembe venni. Így figyelemmel kellett volna lenni arra a lényeges tényre is, hogy A. életkora (8 éves) miatt még nem önálló, egyedül, felügyelet nélkül nem maradhat, így nem lehetett volna olyan döntés hozható, amely az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a gyermek érdekével ellentétes.

[62] A Ptk. 4:4. §-a szerinti méltányosság, és a gyengébb fél védelmének elve a jogvita eldöntés során nem érvényesült.

[63] Alperes álláspontja szerint a méltányos elbírálás családjogi elvébe ütközik, hogy míg felperes oldalán méltányolta a másodfokú bíróság, hogy a 9 óra 30 perces időpont nem összeegyeztethető felperes munkakezdésével és felperestől nem elvárható, hogy 9 óra 30 percig otthon várja az alperest, úgy a visszavitel időpontjának szabályozásakor – a kiegyenlítés jegyében – alperes oldalán méltányolni kellett volna azt a körülményt, hogy az iskolai oktatási szünetek napján az alperes sem dolgozik, és így a gyermek számára pihentetőbb, minőségi apai időt tud biztosítani, amelyet indokolatlanul terhel meg a korai felkelés és utazás.

A Kúria döntése és jogi indokai

[64] A felperes felülvizsgálati kérelme részben alapos, az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[65] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybevehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapította van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet. Ennek figyelembevételével a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabályhelyek tekintetében volt vizsgálható a jogerős ítélet jogszabálysértő volta.

[66] A felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme a megsértettként megjelölt jogszabályhely feltüntetése és a jogszabálysértés megvalósulását alátámasztó jogi érvelés [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont], a megsértett jogszabályhelyet tehát pontosan meg kell jelölni és az arra vonatkozó jogi érvelésben szöveges formában is megfogalmazni a jogerős ítélet által sérelmezett és a rendkívül perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát (1/2017. PJE által hatályában fenntartott 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pont; Pfv.II.20.529/2024; Pfv.II.20.877/2024.).

[67] A felperes jogszabálysértésként hivatkozott a Ptk. 4:218. § (2)–(3) bekezdésének téves alkalmazására. Állította, hogy a számlával igazolt költségek tekintetében a bíróságoknak nincs mérlegelési lehetősége.

[68] Az anyagi jog által előírt első szempont a kiskorú gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértékének meghatározása [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pont]. Az indokolt szükségletek körében a Ptk. 4:218. § (3) bekezdésében foglaltakkal összhangban lehet állást foglalni a gyermek életkorának megfelelő alapszükségletiről, étkezés, ruházkodás, tisztálkodás, lakhatás, iskoláztatás, egészségügyi ellátás, továbbá a személyiség fejlődéséhez elengedhetetlenül szükséges egyéb tevékenységek, mint sportolás, különórák, az iskolán kívüli egyéb elfoglaltságok szükségességéről, illetve a gyermek speciális igényeiről vagy egészségügyi többletköltségéről.

[69] A fentiekből egyértelműen következik, hogy a bíróságnak – az ellenérdekű fél vitatása esetén – először az indokolt szükségletek körét kell a Ptk. 4:218. § (3) bekezdéséből kell kiindulnia megállapítania és csak azt követően kerülhet sor az elfogadott indokolt szükséglet pénzbeli ellenértékének meghatározására (a forintosításra).

[70] Az indokolt szükségletek köre és a pénzbeli ellenértéke a bíróság mérlegelési joga: az adott konkrét ügy konkrét peradatai alapján – elsődlegesen a gyermek alapvető érdeke értékelésével – kell állást foglalnia, mi tekinthető az adott gyermek indokolt szükségletének és a feltüntetett pénzbeli ellenérték reálisnak minősül-e. Előfordulhat tehát, hogy egy ügyben a gyermek sajátos körülményei alapján indokolt szükséglet egy másik ügyben – többlettényállás hiányában – nem tekinthető annak, illetve a pénzbeli ellenérték hangsúlyosan eltúlzott. Az indokolt szükségletek körében vehető figyelembe a gyermek speciális igénye, a szülők együttélés alatti, illetve a gondozó szülő által nyújtott magas színvonalú tartás biztosítása, a vitatott tételek szükségessége (Kúria Pfv.II.20.330/2020.).

[71] Helytállóan érvel a felperes azzal, hogy az indokolt szükségletek körének meghatározása az első, téved azonban, amikor az elfogadott indokolt szükséglet számlával igazolt költségénél a bíróság mérlegelési jogkörének kizártságára hivatkozik.

[72] A Kúria állást foglalt a számlákkal kapcsolatban arról, hogy a gondozó szülő a gyermekre fordított kiadásait nem köteles számlával igazolni (Kúria Pfv.II.20.330/2020). Kifejtette azt is, hogy a gyermek szükségleteinek meghatározása nem jelenti a gyermek tartásával felmerült valamennyi átlagos, hétköznapi kiadás tételes rögzítési kötelezettségét. A számlák hiánya a gyermek indokolt szükségleteinek fennállását és biztosítását nem teszi kétségessé (Kúria Pfv.II.20.169/2019.).

[73] A felperes érvelése ezzel szemben arra irányult, ha a szülő számlával igazol egy kiadást, azt a bíróság köteles elfogadni. Ez az érvelés logikailag azt jelentené, hogy minden, számlával igazolt költséget a bíróságnak automatikusan – az ellenérdekű fél vitatása esetén is – az indokolt szükséglet pénzbeli ellenértékeként kellene elfogadnia.

[74] Valószínűsíthető, hogy az esetek döntő többségében – főszabályként - a bíróságok a számlával igazolt kifizetéssel a pénzbeli ellenértéket bizonyítottnak tekintik, a mérlegelés

felperes által hivatkozott szűkítése (az automatizmus) azonban sem az anyagi jogból (a Ptk. 4: 218. § (2)-(3) bekezdése csak szempontokat ad), sem az eljárási jogból nem vezethető le. Az élethelyzetek sokszínűsége, a körülmények differenciáltsága indokolja, hogy a bíróságnak a pénzbeli ellenérték megállapításánál még a számlával igazolt esetben is lehetősége legyen a peradatok értékelésére (pl. a gyermek indokolt szükséglete a ruházkodás, nem indokolt viszont a luxusmárka). A Pp. 279. § (1) bekezdésének alkalmazását – a bizonyítékok mérlegelése – a Pp. gyermektartásdíjra vonatkozó eljárási szabályai nem korlátozzák, ebből következően nem jogsértő a jogerős ítélet a gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértéke meghatározásában.

[75] A másodfokú bíróság – visszautalva az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekre – a kiskorú gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértékét 150.000 forint, illetve 170.000 forintösszegben fogadta el. Az ítélezési gyakorlat szerint a gyermektartásdíj megállapításánál a családi pótlék és az adókedvezmény megfelelő figyelembevételével azt jelenti, hogy a családi pótlékkal és az adókedvezménnyel elért munkabér-különbözettel csökkenteni kell a gyermek szülők által viselendő szükségleteinek költségét. A kedvezményt igénybe vett szülő teljesítőképességénél viszont a kedvezménnyel csökkentett munkabért kell alapul venni (Kúria Pfv.II.21.530/2019/8.). Így a másodfokú bíróság helytállóan – az anyagi jogi jogszabályhely előírásának megfelelően – határozta meg óvodás korban (kerekítve) a 126.000 forintot, iskolás kortól kezdődően a 146.000 forintot.

[76] Önmagában az, hogy a felperes az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértékének mértékét sérelmezi, a peradatok mérlegelésének eljárásjogi szabályát [Pp. 279. § (1) bekezdés] nem sérti. A másodfokú bíróság mérlegelése nem okszerűtlen, iratellenes vagy logikailag hibás, ezért annak felülmérlegelése a felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[77] Alapos viszont a felülvizsgálati kérelem az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértéke viselése körében a szülők teherviselési arányát illetően.

[78] A jogerős ítélet a teherviselési arány meghatározását a szülők lényegében azonos (arányában nem szignifikánsan eltérő) jövedelmére, valamint a tág időtartamú kapcsolattartási időre (az iskolai foglalkozástól függően egyik héten egy vagy két nap, a másik héten négy vagy öt nap) alapította.

[79] A teherviselési arány jogerős ítéleti meghatározása sérti az anyagi jogot [Ptk. 4: 216. § (1) bekezdés]. A gondozó szülő ugyanis elsősorban természetben, míg a kötelezett szülő pénzben teljesíti a tartási kötelezettségét.

[80] Az anyagi jogi jogszabályhelynek megfelelően a Kúria számtalan határozatában kifejtette, hogy a gondozó szülő természetbeni tartásának értékelése nem mellőzhető (Kúria Pfv.II.20.795/2016., Pfv.II.21.292/2016., Pfv.II.20.079/2018., Pfv.II.20.322/2018.). A szülők tartási kötelezettsége a gyermek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségletek kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti. A gondozó szülő által nyújtott vagyoni értéket jelentő, bár pénzben nem kifejezhető, nem forintosítható természetbeni tartás úgy értékelhető, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni (Pfv.20.957/2019/4.). A kötelezett és a gondozó szülő között a

gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértéke egyenlő (50%-50%) teherviselési aránya a természetbeni tartást kiüresíti.

[81] A gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértéke meghatározását követően vizsgálendő a kötelezett szülő teljesítőképessége [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés b) pont]. Az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértéke kötelezett szülőre eső része megfizetésének korlátja ugyanis a teljesítőképesség.

[82] Az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértéke teherviselési arányának meghatározása mindig az adott ügy adott peradatain alapuló mérlegelés [Pp. 279. § (1) bekezdés], amelynek alapját az anyagi jog határozza meg: a természetbeni tartás (valamint a gyermekre jutó egyéb köztámogatások) továbbá a kötelezett szülő teljesítőképessége együttes értékelése.

[83] A fentiekből viszont az következik, hogy a kötelezett teljesítőképessége esetén kivételes többlettényállás indokolhatja a teherviselési arány egyenlő voltát, ilyen többlettényállás pedig nem alapulhat a gondozó szülő vagyoni helyzetén. A teljesítőképes kötelezett szülő teherviseléshez való hozzájárulásának mértéke és a gondozó szülő jövedelme között nem lehet összefüggés (ez ugyanis azt jelentené, hogy a természetben tartó szülőre még plusz anyagi terhet ró a bíróság, holott a kötelezett szülő a kért tartás megfizetésére képes). A gondozó szülő magasabb bére, nagyobb vagyona nem csökkenti a teljesítőképes kötelezett szülő pénzbeli hozzájárulási kötelezettségét, és nem hathat ki tartásdíj mértékére sem (Kúria Pfv.II.21.324/2019/15.).

[84] Tévesen értékelte a jogerős ítélet a kapcsolattartás időtartamát a teherviselési arány egyenlő volta szempontjaként is.

[85] A jelen ügyben az eljáró bíróságok a folyamatos kapcsolattartásnál kéthetente tág időtartamot (szerdától vasárnapig) és a hétközbni kapcsolattartást is szabályoztak. A hétközbni kapcsolattartás ítéleti szabályozása a jelenlegi bírósági gyakorlatban általános, az un. bírói gyakorlat szerinti kéthetente hétvégi (péntektől vasárnapig tartó) kapcsolattartási rendezés a kivételes. Tény viszont, hogy a kéthetente hétvégi kapcsolattartás szerdai kezdő időpontja hosszú időtartamú folyamatos kapcsolattartást tesz lehetővé.

[86] A gyermektartásdíj átalányösszeg: a gondozó szülő a gyermek érdekében felhasználva rendelkezik vele, nincs jogszabályi előírás arra nézve, hogy azt köteles minden hónapban felhasználni. A gondozó szülő ebből finanszírozza az esetleges váratlan kiadásokat, vagy tervezi a szükséges költségeket. A kapcsolattartás a kiskorú gyermek alapvető joga, egyben a különélő szülő joga és kötelezettsége. A kapcsolattartás biztosítja a szülő-gyermek (érzelmi) kapcsolat fennmaradását, a folyamatos kapcsolattartás teszi lehetővé a különélő szülőnek a gyermek hétköznapi életében való aktív részvételét.

[87] A két jogintézmény célja és jellege eltérő: a gyermek stabil és kiszámítható fejlődésének anyagi fedezete, illetve a szülő-gyermek érzelmi kapcsolat változatlanóságának fennmaradása, ezért azok nem kapcsolhatók össze. A jogerős ítéletben kifejtett logikából az következ(het)ne, hogy a kapcsolattartással eltöltött időt kellene összevetni a teljes hónappal és a gyermektartásdíj megállapításának (egyik) szempontjaként értékelni. Ez azonban az anyagi

jog szempontrendszeréből nem vezethető le (a gyermektartásdíj mértékének anyagi jogi szempontjai között nem szerepel [Ptk. 4:218. § (2) és (3) bekezdés]) és ellentétes lenne a gyermek érdekével is [Ptk. 4:2. § (1) bekezdés].

[88] Az élethelyzetek sokszínűségére tekintettel azonban előfordulhat olyan speciális helyzet is, ahol a bíróság értékelheti a kapcsolattartás időtartama alatt a gyermek ellátásával kapcsolatban felmerülő, bizonyítottan szükséges és indokolt speciális kiadásokat (pl. a gyermek tartós beteg). Ez azonban kivételes élethelyzetet jelent és a jelen ügyben fel sem merült.

[89] Tévesen, ebből következően az anyagi jogszabályhely megsértésével foglalt állást a jogerős ítélet, amikor a gyermektartásdíj mértéke meghatározásánál mérlegelési szempontként értékelte a teljesítőképes kötelezett esetén a gondozó szülő jövedelmét, minimalizálta a gondozó szülő természetbeni tartásának értékelését és mérlegelési szempontja volt – speciális többlettényállás hiányában – a kapcsolattartás időtartama.

[90] A gyermek indokolt szükségletei pénzbeli (nettó) ellenértéke jogerős ítéleti meghatározása nem jogszabálysértő, a teherviselési arány meghatározásánál tehát 126.000 forint és 146.000 forintösszezből kell kiindulni. A kötelezett teljesítőképessége bizonyított, a természetbeni tartás értékelésével a Kúria helyt adott a felperes keresetének és a tartás mértékét az általa kértnek megfelelően egységesen havi 100.000 forintösszegeben határozta meg.

[91] Az alperes gyermektartásdíj hátraléka a fentiek alapján a Kúria döntésének meghozataláig az alábbiak szerint számolandó el. A jogvitában nem volt kétséges, hogy az alperes gyermektartásdíjat teljesített. 2021. november 1-től 2022 április 30-ig 60.000 forintot fizetett, a 100.000 forint megállapított tartásdíj alapján a hátralék 240.000 forint (6x100.000-6x60.000), 2022. május 1-től 2024 október 30-ig 29 hónapra vetítetten 2.030.000 forint (29x100.000-29x70.000) továbbá a Kúria ítéletéig 5 hónap alapján 150.000 forint (5x100.000-5x70.000), azaz összesen 2.420.000 forint. A Kúria indokoltnak tartotta az összeg részletekben történő megfizetése engedélyezését, amelyet az alperes jövedelme alapján 70.000 forint részletekben határozott meg, azzal, hogy az utolsó részlet a fennmaradó hátralék lesz.

[92] Az alperes felülvizsgálati kérelme a folyamatos kapcsolattartás szabályozásának jogszabálysértő módjára nem alapos.

[93] Az alperes kizárólag azt sérelmezte, hogy a jogerős ítélet szerint a gyermeket a folyamatos hétköznapi kapcsolattartásnál csütörtök reggel kell visszavinnie a felperesnek, holott az elsőfokú bíróság csütörtökön az intézményi oktatás hiányában 18.00 óráig biztosította azt számára.

[94] A jogerős ítélet a folyamatos hétköznapi kapcsolattartás kezdő időpontját (szerda) két esetkörben módosította: intézményi oktatás esetére szerda délután 16.00-tól, amennyiben a kapcsolattartás kezdő időpontjában nincs intézményi oktatás, úgy annak kezdő időpontja

szerda reggel 7 óra 30 perc. Csütörtökön pedig az alperesnek 7 óra 45 percig kell a gyermeket visszavinni.

[95] A fentiekből megállapítható, hogy a jogerős ítélet a csütörtöki napon külön nem rendelkezett arról az esetről, ha nincs intézményi oktatás, azaz az úgy (is) értelmezhető, hogy iskolai szünet esetén is 7 óra 45 percre kell a gyermeket visszavinni.

[96] A jogerős ítélet viszont az elsőfokú ítélet szabályozását csak részben módosította, azt meghaladóan helybenhagyta. Mivel az indokolás kizárólag a kezdő időpontok módosítására tért ki, az első- és másodfokú ítélet rendelkezéseinek összevetéséből az következik, hogy csütörtökön az iskolai szünet esetén az elsőfokú bíróságnak a 18 órai visszavitelre vonatkozó rendelkezését nem érintette.

[97] Erre utal az is, hogy a jogerős ítélet indokolása a felperes fellebbezésére fókuszált (kapcsolattartás időtartama szűkítése) és azt alaptalannak ítélte. A rendelkező részek összevetéséből megállapíthatóan az alperes által a felülvizsgálati kérelemben állított intézményi oktatás hiánya esetére vonatkozó hétköznapi kapcsolattartási időtartam szűkítése nem merült fel.

[98] Ebből viszont az következik, hogy az alperes által sérelmezettek a jogerős ítéletben (egybevetve az elsőfokú bíróság ítéletével) az általa kívánt módon szabályozottak: a felülvizsgálati kérelem azt kéri, ami a jogerős ítéletnek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására való visszautaló szabályozása.

[99] A Kúria az okafogyottság hiányában nem vizsgálta külön-külön a kapcsolattartással összefüggő feltüntetett jogszabályhelyek megsértését és szükségtelen az indokolási kötelezettség megsértése vizsgálata is.

[100] A fentiek alapján a Kúria a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a gyermektartásdíj mértékére hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet e részben megváltoztatta, a gyermektartásdíj mértékét havi 100.000 forintban állapította meg. Ezt meghaladóan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartotta.

[101] A felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett, az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt.

[102] A pervesztes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére a csatolt ügyvédi megbízási szerződésben foglaltaknak megfelelően.

[103] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a felülvizsgálati eljárási illetékről (a gyermektartásdíj mértékénél a 100.000 forint és a 70.000 forint különbözetének egy éves összege, valamint a kapcsolattartás meg nem határozható pertárgyérték alapján), amelyet pervesztességére figyelemmel teljes egészében az alperes köteles megfizetni.

[104] A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az Itv. 78. § (4) bekezdése és a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a)-e) pontjai alapján az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[105] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás megtartása nélkül bírálta el.

[106] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak helye nincs.

Budapest, 2025. március 4.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő